

[Miljøministeren]

være ønskeligt med kabellægninger. Udgifterne til kabellægning vil imidlertid altid være betydeligt større pr. km end et luftledningsanlæg, når det vedrører anlæg på 50 kV og derover. I hvert enkelt tilfælde undersøges derfor mulighederne for en ledningsfremføring, der både tager hensyn til landskabet som helhed og merudgifterne.

I henhold til loven om by- og landzoner skal man også ved administrationen af denne lov bl. a. tage hensyn til de fredningsmæssige og landskabelige interesser. Planstyrelsen har ved sin vurdering som ankemyndighed i forhold til Ribe amtskommune været enig med amtskommunen og fredningsstyrelsen i, at det, alle forhold taget i betragtning, vil være mest hensigtsmæssigt med en linieføring, der undgår at gå igennem det mest landskabeligt og fredningsmæssigt følsomme område, men i stedet placeres tættere op mod Vorbasse by.«

Jeg kan henvise til det, fredningsstyrelsen har oplyst om administrationen af elbekendtgørelsen, herunder varetægelsen af de landskabelige og fredningsmæssige interesser samt de økonomiske hensyn.

Spm. nr. 306

Til *ministeren for Grønland* (24/1 80) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren oplyse, hvorvidt han på egne eller på hjemmestyrets vegne har benyttet alle muligheder for ansøgning om støtte fra EFs regionalfond i 1979, herunder fra den kvotefrie del af fonden, til forskellige grønlandske anlægsformål?«

Begrundelse

Forskellige grønlandske anlægsønsker – ikke mindst om anlæg af el- og vandværker i byderne – kan sandsynligvis ikke realiseres i overskuelig fremtid på grund af mangel på økonomiske midler. Det er min opfattelse, at en del af disse anlæg ville kunne finansieres ved hjælp af regionalfondens midler – ikke mindst fra den kvotefrie del af fonden, som jo ikke forudsætter nationalstatens medvirken ved finansiering.

Besvarelse (1/2 80):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Ministeriet for Grønland har i 1979 søgt og opnået tilsagn om støtte fra EFs regionalfond til anlægsarbejder i Grønland svarende til et beløb på godt 61,3 mill. kr. Der er endvidere i 1979 opnået tilsagn om regionalfondsstøtte til Grønlandsflys hangar i Godthåb med et beløb på 9,1 mill. kr.

Det er som bekendt regeringens principielle holdning, at anlægsarbejder i Grønland skal have første prioritet ved udnyttelsen af den danske kvota i fonden, og der er i 1979 søgt støtte fra fonden til samtlige anlægsarbejder i Grønland, der er omfattet af fondens støttekriterier, og som inden ansøgningsfristernes udløb har været tilstrækkeligt konkretiserede, hvad angår tekniske detaljer, budgetoverslag samt tidsplan for arbejdets gennemførelse.

Der skal her specielt gøres opmærksom på, at et af kravene til en investering er, at denne forestås af det offentlige eller et dermed sidestillet organ.

Støttetilsagnene er i 1979 givet på baggrund af investeringer inden for områderne vandforsyning, elforsyning, luftfart, pakhuse, tankanlæg, havne og telekommunikation. En lang række af disse investeringer vedrører byderne og omfatter primært statsinvesteringer, men også anlæg opført i henhold til den nu ophævede lov om statstilskud til el- og vandforsyningsanlæg m.v. i byderne. I overensstemmelse med det i november 1975 mellem Grønlands landsråd og regeringen aftalte vil det i 1979 opnåede støttetilsagn medføre en tilsvarende aktivitetsudvidelse i Grønland i 1980, jfr. finanslovens § 9.20.01.70.06.

Det kan naturligvis ikke undgås, at der hvert år vil være enkelte investeringer, der afklares så sent, at man ikke kan nå at forelægge projektet for EF-Kommissionen samme år som følge af de gældende tidsfrister for fremsendelse af ansøgninger, men dette betyder ikke nødvendigvis, at støttemuligheden er tabt.

I disse tilfælde vil man typisk fremsende en ansøgning vedrørende projektet til EF-Kommissionen med henblik på at opnå støttetilsagn så tidligt som muligt i det efterfølgende år. Der kan dog ikke opnås støtte til investeringer, der allerede er afsluttet. Deri-